

Ahores d'ara el desenvolupament de la societat digital i la nova economia ja ha demostrat el seu potencial per augmentar la productivitat i el nivell de vida dels ciutadans. Però, com es distribueix tota aquesta nova riquesa que s'està generant? Tot i que els pioners de l'economia digital pensaven que l'expansió d'Internet i la nova economia reduiria la desigualtat, en aquests moments l'opinió més generalitzada és la contrària: la nova economia augmentarà la desigualtat.

Així, les noves classes socials es dividiran en "connectats" i "desconnectats". Segons les dades disponibles, aquesta divisió digital coincideix bàsicament amb la separació entre rics i pobres, educats i analfabets, etc.

La raó no és simplement l'enorme riquesa que han acumulat alguns dels amos de les empreses d'Internet més reeixides. Segons les dades de què disposa el departament de Comerç dels Estats Units, una família rica d'una zona urbana té una pro-

habilitat vint vegades superior de tenir accés a Internet que una família pobre rural. Per la seva banda, un universitari té una probabilitat vuit vegades superior de tenir un ordinador que un graduat d'estudis primaris i setze vegades més oportunitats d'estar connectat a Internet.

Sense anar més lluny, les dades de la Fundació Retevisión mostren que mentre que a Catalunya el 18,6 per cent de la població utilitza Internet, a Extremadura solament s'arriba al 6,9

per cent. Per tant, la divisió digital està replicant i, segurament, amplificant la desigualtat ja existent en la societat actual.

Què poden fer les administracions públiques per reduir aquesta creixent desigualtat? La primera proposta de gairebé tots els governs, en la qual va ser pioner Bill Clinton, és facilitar l'accés universal a Internet. En aquesta línia s'inciu també el Pla Info XXI del govern central i la majoria dels plans autonòmics en el

Nova economia i desigualtat

José García-Montalvo

Professor del departament d'economia i empresa de la UPF

camp de les noves tecnologies.

No obstant això, en la divisió digital el problema fonamental no és l'accés: el preu d'un ordinador és similar al d'una televisió. A més a més, la connexió a Internet és segurament més barata que el rebut del telèfon mòbil que paguen moltes famílies a més de la línia fixa.

Les causes fonamentals de la divisió digital són l'escassa preparació "digital" d'amplis sectors de la població i la poca importància que es concedeix a Internet com a vehicle de millora social i desenvolupament personal. Que una família decideixi comprar un televisor més gran en lloc d'un ordinador connectat a Internet està més relacionat amb el nivell de formació dels seus membres que amb el seu nivell de renda. A més a més, algunes capes de la societat, com per exemple les persones grans, consideren erròniament que els ha passat el temps per incorporar-se a les noves tecnologies. Accés universal sí, però formació i conscienciació també.